

THÁNH THIÊN THẦN BẢN MỆNH

Khi còn là Linh Mục trẻ, tôi được chỉ định làm Cha Sở giáo xứ nơi vùng quê nước Pháp. Một ngày, tôi đi dạo ngoài cánh đồng, trên con đường có bóng cây rợp mát. Đang đi, tôi bỗng trông thấy một cụ bà chống gậy, lưng khòm, đang canh giữ ba con cừu con. Vì là xứ đạo nhỏ, tôi quen mặt biết tên mọi người. Tôi cất tiếng nói trước:

- Chào cụ Catinelle!

Nghe tiếng chào, bà cụ vội ngẩng đầu lên và đáp lời:

- ***Xin kính chào Cha Sở và người bạn đồng hành của ngài!***

Tôi ngạc nhiên hỏi lại ngay:

- Ngoại nói gì thế, cháu đang đi dạo một mình, sao Ngoại lại thấy thêm bạn đồng hành? Người đó là ai và ở đâu vậy?

Lần này, bà cụ vươn thẳng người lên. Tôi nhìn rõ khuôn mặt nhăn nheo với đôi mắt tinh anh vẫn còn rất đẹp. Cụ bà nghiêm giọng nói với tôi:

- **Thưa Cha Sở, thế thì Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của ngài, ngài để ở đâu rồi?**

Tôi lúng túng trả lời:

- *Ồ, xin lỗi Ngoại. Một chút xíu nữa là cháu quên mất Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của cháu. Cảm ơn Ngoại nhắc cháu nhớ đến sự hiện diện của ngài, đang ở cạnh cháu!*

Tôi thật cảm động và vô cùng tri ân, vì nhận bài học vô cùng quý giá, đến từ cụ bà nhà quê dốt nát, nhưng có lòng đạo đức sâu xa và cao cả! Chính các tín hữu giáo dân đơn sơ, chân chính, lại biết bảo tồn kho tàng thiêng liêng, trong khi các người mệnh danh là "trí thức" lại đánh mất các truyền thống Kitô tốt lành!

Sau lần gặp gỡ và nói chuyện với cụ bà Catinelle, tôi dọn nơi nhà nguyện riêng, một góc phòng dâng kính Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của tôi. Tôi đặt ảnh thánh của ngài.

Trên đây là chứng từ của Đức Cha Jean Calvet, cựu khoa trưởng văn khoa đại học Công Giáo Paris. Sau đây là chứng từ của ông Cesare Angelini văn sĩ Công Giáo người Ý.

Một lần tôi đến trọ nơi một đan viện. Tối hôm đó, lần đầu tiên tôi tham dự buổi đọc Kinh Tối của các đan sĩ. Vào cuối buổi Kinh Tối, Đan Viện Phụ đọc lời kinh kết thúc:

- Lạy Chúa, xin thăm viếng nhà này, và đuổi xa mọi âm mưu ma quỷ. Xin sai Thiên Thần Chúa đến ở nơi đây, để gìn giữ chúng con bình an, và xin tuôn đổ phúc lành trên chúng con luôn mãi!

Giọng đọc trầm ấm và đầy xác tín của đức viện phụ, vang ra toàn nhà nguyện, trong bầu không khí tĩnh mịch của đêm vắng nơi đan viện. Lời kinh gây một xúc động mạnh nơi tâm hồn tôi.

Khi buổi đọc Kinh Tối chấm dứt, tôi trở về phòng riêng, nơi dãy nhà dành cho khách trọ. Khi bước vào phòng và đóng kín cửa lại, tôi bỗng có cảm giác mạnh và rõ ràng rằng, tôi không đơn độc một mình. Tôi cảm nhận sự hiện diện vô hình của Thánh Thiên Thần Bản Mệnh. Ngài đang ở cạnh tôi. Lòng tôi tràn ngập niềm vui và an bình khó tả.

Lời kinh dâng lên các Thánh Thiên Thần Bản Mệnh.

Xin kính chào quý ngài, Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của Cha Mẹ, bà con, bạn hữu và ân nhân con. Xin quý ngài đặc biệt gìn giữ, che chở và trợ giúp các vị đó, trong mọi nhu cầu cần thiết khi các vị còn sống và nhất là trong giờ lâm tử.

Xin kính chào quý ngài, Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của Đức Giáo Hoàng, Giám Mục và của tất cả các vị chủ chăn, những người điều khiển và hướng dẫn chúng con đi trên con đường cứu rỗi. Xin quý ngài khẩn cầu cho các vị đó được lòng nhiệt thành, tinh cần trọng, ánh sáng và sức khỏe cần thiết để các vị chu toàn trọng trách chủ chăn một cách xứng hợp.

Xin kính chào quý ngài, Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của giới chức chính quyền, những người cai trị chúng con theo trật tự trần thế. Xin quý ngài khẩn cầu cho Chính Quyền ơn khôn ngoan, ơn mà THIÊN CHÚA ban cho vua Salomon để vua cai trị dân người.

Xin kính chào quý ngài, Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của các tín hữu bất trung, khô đạo, những người không nhận biết quý ngài. Con muốn thay thế họ bày tỏ cùng quý ngài lòng kính trọng, tình yêu thương và lòng tri ân đối với sự chăm sóc mà quý ngài dành cho họ, mặc dầu họ vong ân bội nghĩa cùng quý ngài. Xin quý ngài khẩn cầu cho họ ơn thực lòng ăn năn thống hối, hầu cùng chúng con tiến vào nơi hưởng phúc muôn đời. Amen.

(Georges Huber, "Mon Ange marchera devant toi", Editions Saint Paul, 1985, trang 143-145).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt